

Bucureștiul, primul oraș iluminat cu petrol lampant

Oare cum să ne imaginăm, în timpurile noastre, că Bucureștiul era cândva scufundat în întuneric? Odată cu lăsarea nopții, când bezna pune stăpânire peste oraș, nimeni nu mai umbla pe străzi, totul părea pustiu, doar boierii mai aveau candelabre cu lumânări și torțe care le făceau lumină la ospetele târzii. *“Iluminatul Capitalei se făcea cu lumânări de seu în felinare, iar boierii cei mari umblau noaptea cu masalaua (torța), compusă din zdrențe muiate în păcură și puse în grătare de fier, purtate în spinare de ȝigani masalagii, robii lor, și aceasta din cauza stradelor cele podite cu bârne”,* spune

colonelul Dimitrie Papazoglu în “Istoria Fondării Orașului București”. Însă în anul 1857, Bucureștiul a devenit primul oraș din lume iluminat cu petrol lampant. De ce tocmai capitala românească și nu orice alt oraș din țările mai bogate? Pentru că la Ploiești a luat ființă prima rafinărie industrială, care a introdus petrolul în circuitul comercial mondial. Interesanta istorie a acestei rafinării este descrisă în articolul următor, acum vom mai zăbovi puțin pe străzile Bucureștiului, pe urmele lampagiului. Această nouă meserie nu era deloc ușoară. Lampagii mergeau ziua, pe lumină, la fiecare stâlp, se urcau

pe scară și ștergeau bine geamurile felinarelor, ajustau fitilul cu foarfeca. După ce misiunea era îndeplinită, odată cu venirea serii, mergeau iar să aprindă fiecare lampă. Și apoi urmăreau din nou când era timpul să fie stinse, apoi iar curățate, reaprinse și tot așa... La răspântiile unde nu se aflau felinare, ulițele au început să fie supravegheate de paznici. Altă verigă importantă era aprovizionarea, astfel au apărut comercianții de petrol lampant. În anul 1871, în București erau 785 de felinare cu lămpi de petrol lampant. Mai apoi au apărut felinare cu gaz aerian, odată cu deschiderea Uzinei de Gaz

Foto: ziarullumina.ro

Filaret. Un prim pas în privința iluminatului public fusese făcut, progresul fiind de necontestat. Probabil că niciun om al

vremurilor nu și-ar fi imaginat că va fi posibil, cândva, iluminatul electric, sau că industria petrolieră va ajunge atât de departe. **R.M.**

Foto: jurnalul.ro

Foto: stiati-ca.epistole.ro

Foto: jurnalul.ro

Prima rafinărie din lume

Cercetător Dr. Magdalena Banu
Muzeograf Mihail Vulpescu

Existența petrolului în țara noastră este cunoscută din timpuri străvechi, dar prelucrarea sa este mult mai târzie.

În perioada de început, petrolul a fost folosit îndeosebi în medicina empirică, pentru tratarea a numeroase boli și ca lubrefiant, pentru unsul roților carelor,

uneori fiind folosit și la iluminarea curților boierești în timpul nopții.

Descoperirea a tot mai multor zăcămintele petroliere și extracția unor cantități sporite de țiței, au pus problema prelucrării acestuia în vederea obținerii unui produs superior pentru iluminat.

În țara noastră, primele instalații de prelucrarea țițeiului sunt considerate “găzăriile” de la Lucăcești-Bacău, a lui N. Choss

în anul 1840 și M. Heimsohn în 1844. Acestea nu erau decât simple ateliere meșteșugărești, utilate cu mijloace rudimentare care foloseau pentru rafinare o metodă asemănătoare obținerii țuicii în cazanele țărănești.

Distilarea pe cale industrială începe odată cu rafinaria construită de Mehedințeanu în anul 1856, marcând etapa petrolului lampant.

Mehedințenii erau trei frați: Marin, Teodor și Vasile.

Teodor Mehedințeanu, frațele mai mic al lui Marin, face o călătorie de studii în Germania, în anul 1856.

Întors în țară, la îndemnul profesorului Alexe Marin, cercetează împreună cu farmacistul Steege, țițeiul extras din puțurile de la Păcureți. Într-un alambic în care Steege prepară

în mod obișnuit esențe de flori, au experimentat distilarea țițeiului, obținând un lichid deschis la culoare și care, folosit în lămpile pe care le cumpărase de la un negustor din Germania, dădea o lumină mai vie și fără miros.

În același an, Teodor Mehedințeanu participă la licitația pentru iluminarea orașului București cu 1.000 de lămpi.

(Continuare în pagina 2)

Câștigă licitația și la 8 octombrie 1856 se încheie contractul care va intra în vigoare la 1 aprilie 1857.

Teodor Mehedințeanu pleacă iar în Germania, unde ia legătura cu firma Moltrecht, care construia cazane pentru distilarea șisturilor bituminoase. Pe baza datelor obținute, fratele său, Marin va comanda utilajele necesare, iar în decembrie 1856 începe construcția "fabricii de gaz" din Ploiești, pe numele lui Marin Mehedințeanu. Apărea, astfel, cea dintâi rafinărie sistematică din întreaga lume, cu o capacitate industrială de producție de 36.000 oca/an.

Rafinăria era situată la marginea orașului Ploiești, în "Mahalaua Sf. Dumitru, între gârle, înspre bariera Râfov, pe strada Buna Vestire, nr.174".

Instalațiile rafinării erau formate din vase cilindrice din fier sau fontă, încălzite direct cu foc de lemne.

Din cazanele de distilare, vaporii erau direcționați prin serpentine de cupru sau fontă de dimensiuni apreciabile. Rafinarea petrolului se făcea cu ajutorul leșiei, în butoaie, prin agitație manuală. Țițeiul exploatat la Păcureți era transportat în butoaie, cu căruța, pentru alimentarea cazanelor fabricii. Apariția rafinării din Ploiești a permis și o altă premieră mondială, cu produsul furnizat de ea – Bucureștiul devine primul oraș din lume iluminat public stradal cu petrol lampant, la 1 aprilie 1857.

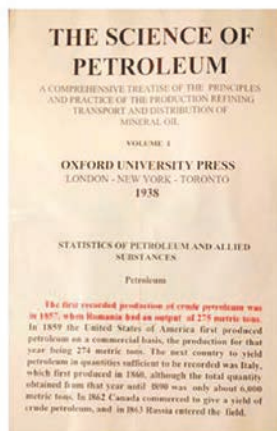
În ianuarie 1860, Marin Mehedințeanu încheie un contract cu municipalitatea pentru iluminatul orașului Ploiești (75 de lămpi și 270 de felinare).

Marin Mehedințeanu, boier de neam mare și "comersant", născut în 1823, era fiul lui Mihai Mehedințeanu, care fusese logofăt și contribuise la construirea bisericii Sf. Vasile din Ploiești. Marin Mehedințeanu a deținut funcții în municipalitatea orașului Ploiești, a participat la primirea lui Alexandru Ioan Cuza la Ploiești și apoi a fost membru al delegației de felicitare a domnitorului Cuza.

În 1861 Marin Mehedințeanu moare, iar tentativele de organizare a unor noi licitații eșuează, concesiunea fiind

1857

anul de debut al industriei
petroliere romanesti

adjudecată "din oficiu" lui Teodor Mehedințeanu. Rafinăria lui Marin Mehedințeanu a fost vândută de moștenitori în 1899 lui M.Mitrany.

În perioada 1906 – 1908 rafinăria nu a mai lucrat. După această dată, ra-

finăria a trecut prin mai multe mâini, fiind cunoscută în ultimul timp sub titulatura de Societatea Anonimă "Luciana", care și-a închis porțile în anul 1933, după o activitate de aproximativ 77 de ani.

THE SCIENCE OF PETROLEUM

A COMPREHENSIVE TREATISE OF THE PRINCIPLES AND PRACTICE OF THE PRODUCTION, REFINING, TRANSPORT AND DISTRIBUTION OF MINERAL OIL

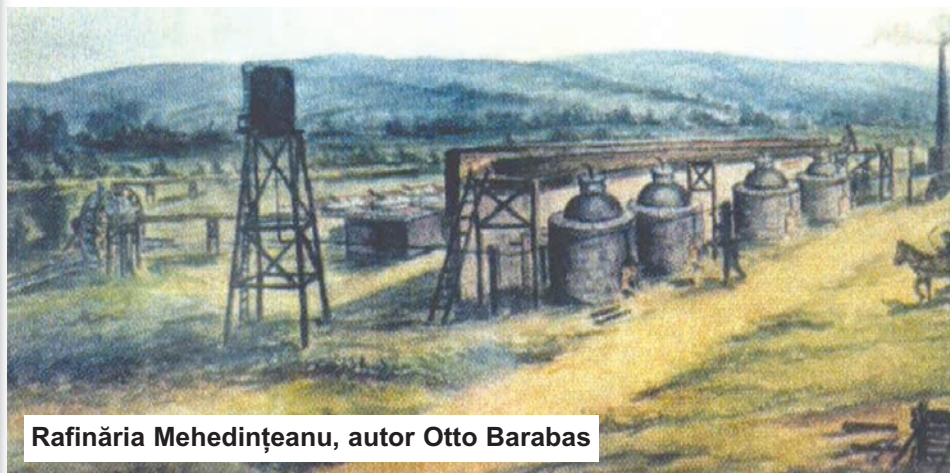
VOLUME 1

OXFORD UNIVERSITY PRESS
LONDON - NEW YORK - TORONTO
1938

STATISTICS OF PETROLEUM AND ALLIED SUBSTANCES

Petroleum

The first recorded production of crude petroleum was in 1857, when Romania had an output of 275 metric tons. In 1859 the United States of America first produced petroleum on a commercial basis, the production for that year being 274 metric tons. The next country to yield petroleum in quantities sufficient to be recorded was Italy, which first produced in 1860, although the total quantity obtained from that year until 1890 was only about 6,000 metric tons. In 1862 Canada commenced to give a yield of crude petroleum, and in 1863 Russia entered the field.

Rafinăria Mehedințeanu, autor Otto Barabas

Bibliografie :

1. Mihai Apostol – "Mehedințenii și prima noastră rafinărie de petrol", articol apărut în Revista de Petrol și Gaze – aprilie 1970;
2. Mihai Sevastos – "Monografia orașului Ploiești" – 1937
3. Magdalena Banu – Începutul prelucrării țițeiului în principatele române, Anuarul Muzeului de Istorie și Arheologie Prahova - 1991.

Justin Capră - misiunea continuă

Un om al viitorului, cu o viață dedicată invențiilor, Justin Capră nu poate lăsa un loc gol în urma sa. Dimpotrivă, din ce în ce mai mult se vorbește despre realizările sale, care sunt admirate în mai multe muzee din țară. "Îmi dau seama că automobilele mele

STOP DURERILOR DE SPATE CU MINI-BRANTURILE BIO-ENERGETICE DOCTOR TECH!

CE SUNT MINI-BRANTURILE
BIO-ENERGETICE DOCTOR TECH?

Mini-branțurile bio-energetice Doctor Tech sunt dispozitive electromagnetice pasive de frecvență înaltă de tip plastru electromagnetice (PEM); se aplică pe branțurile din încălțări pentru activarea electromagnetice la nivelul tălpii a unor puncte specifice de acupunctură sau a unor zone specifice electrodermale active.

Acestea ajută la diminuarea durerilor de spate cauzate de lombalgie sau lombo-sciatică, la corectarea tulburărilor posturale, de mers și de echilibru și la combaterea oboselii cronice.

Mini-branțurile bio-energetice Doctor Tech au obținut Medalia de Aur la Salonul Internațional de Invenții de la Geneva în anul 2015.

nu se pot realiza acum. Dacă s-ar produce în masă o mașină având caroserie fluidă (făcută din aer - n.r.) ar însemna probabil falimentul fabricilor de tablă, de vopsea etc. S-ar închide fabrici, oamenii ar deveni șomeri, guvernele ar avea o mare problemă. Dacă am avea mașini cu un consum redus de 0,5 litri la suta de kilometri, ce s-ar întâmpla? Păi ce s-ar întâmpla dacă scade consumul de petrol cu doar 10% la nivel mondial? Haos. Bursele date peste cap, falimente, oameni în stradă. Timpul invențiilor mele nu este acum. Dar va veni", spunea inventatorul.

La dorința expresă a lui Justin Capră manifestată în timpul vieții sale, Asociația care îi poartă numele a lăsat în custodia Muzeului Județean de Științe Naturii Prahova – ca entitate de prestigiu la nivel național – o parte din lucrările sale, pentru a fi conservate și expuse publicului larg.

Asociația Justin Capră, prin oamenii care o alcătuiesc, face ce a învățat mai bine de la acest om minunat: in-

venții. Una dintre acestea a primit recent medalia de aur la Salonul Internațional de Invenții de la Geneva, aflat la a 45-a ediție, cel mai prestigios eveniment la nivel mondial în domeniul invenției. Este vorba despre "Dispozitivul electromagnetic pasiv pentru combaterea insomniei", având ca autori pe Marian Velcea - vicepreședinte al Asociației Justin Capră, Cornel Ion Moldovan, Ioan Plotog, Nicolae Curta. Invenția se referă la un dispozitiv medical construit pentru a interacționa cu puncte de acupunctură, care controlează starea de odihnă. Plasturi electromagnetici (PEM) caracterizați de frecvențe specifice sunt plasați deasupra punctelor electrodermale active și precizate de cercetarea medicală pentru activare sau dispersie; Dispozitivul nu necesită sursă de energie electrică, fiind alimentat din câmpul electric local. Utilizarea constantă reduce medicamentele utilizate zilnic în

afecțiunea cronică, iar dieta adaptată susține efectele dorite.

Felicitări membrilor Asociației și mult succes mai departe în realizarea și promovarea invențiilor, în această misiune nobilă de a susține pe plan mondial "statutul de român", așa cum spunea Justin Capră.

Roxana Manolache

Mecanică abstractă

Roxana Manolache

Joi, 11 mai, la Sala Coloanelor din Palatul Culturii Ploiești a avut loc vernisajul expoziției de sculptură în lemn “Mecanică abstractă” a lui Gabriel Lungu, la care au participat numeroși reprezentanți ai conducerii instituțiilor de cultură ploieștene, iubitori de artă, elevi. “Muzeul Județean de Științele Naturii Prahova și în special Muzeul Omului, vă prezintă astăzi un OM în adevăratul sens al cuvântului, sculptorul Gabriel Lungu. Este un exemplu de educație, de muncă, de respect a tot ce se găsește în jurul nostru. Am aflat despre el prin intermediul domnului director Cătălin Niță care, având prieteni în Constanța, ne-a adus această veste și am reușit ca, alături de dumneavoastră, să admirăm aceste lucrări și la Ploiești. Expoziția se intitulează “Mecanică abstractă”, mecanică – pentru că autorul este inginer și abstractă – deoarece a lăsat posibilitatea fiecăruia să-și imagineze ce poate reprezenta obiectul din fața sa. Mulțumesc prietenilor din Constanța care au venit și au înconjurat cu dragoste și respect acest om și colegilor din cadrul muzeului pentru organizarea expoziției, care au știut să pună în valoare operele sale. Organizăm timp de

două zile și un atelier în care Gabriel Lungu va face demonstrații, în special pentru cei care cresc, se formează și vor învăța ce înseamnă sculptura în lemn”, a spus prof.dr. Emilia Iancu, director al Muzeului Județean de Științele Naturii Prahova, în deschiderea evenimentului.

Artistul se exprimă îndeosebi prin lucrările sale și nu prin vorbe, astfel autorul a adresat publicului cuvinte puține, lăsând sculpturile să vorbească în locul său: „Vă mulțumesc tuturor că vă aflați în această sală, mulțumesc conducerii și personalului Muzeului Omului, care au făcut posibilă această expoziție. Ceea ce am avut de spus, am spus prin lemne, astfel încât vă rog să vă uitați foarte bine la ele și să nu credeți întotdeauna titlurile, să vă lăsați imaginația să vadă ce dorește, nu ce am văzut eu, fiind abstract, să rămână totul abstract”. Întrebându-l cum și-a descoperit această pasiune, Gabriel Lungu ne-a mărturisit. “Am fost la Eforie Nord la George Culea, un prieten care cioplea în marmură și pentru că eu aveam foarte mult timp la dispoziție, pur și simplu a venit singură, ea m-a descoperit pe mine. Am ales lemnul pentru că îmi place, e o materie primă curată. Fiecare lucrare are desen, cizelez lemnul

și dacă n-am o idee prestabilită, caut în desenele mele. E un mod de viață care continuă de 30 de ani. Dacă am ocazia, prezint lucrările în expoziții, o parte le am acasă și foarte multe le dăruiesc prietenilor”. Astfel, lucrările sale se găsesc în colecții particulare și de stat din România, Franța, Israel și Marea Britanie.

Gabriel Lungu a avut expoziții personale la Kerpape (Franța 1995), Milizac (Franța 2012), Constanța (România 2013), Mamaia (România 2016), iar în prezent expoziția de la Muzeul Omului în Ploiești.

Despre viața sa am aflat mai multe de la prietenul său apropiat, Eugen Ilie: “În 1986 am intrat în Institutul de Marină și am fost coleg cu Gabi. După doi ani, el a avut o problemă de sănătate și la infirmeria unității militare a avut un tratament la care a făcut intoleranță, după injecție i s-a făcut rău, a căzut pe scări și și-a rupt coloana... destinul său s-a schimbat de atunci. Ar fi putut să fie un șef mecanic de tancuri petroliere de exemplu, cu un venit foarte mare, în schimb acum locuiește în Constanța într-o casă modestă. După câțiva ani de suferință, când a început să iasă în scaunul cu roțile, a cunoscut un sculptor, a început să pună mâna pe daltă și ciocan și astfel s-a “născut” încă un sculptor, Gabriel Lungu. Despre cine este el vorbesc lucrările lui. Lemnul este viu și trăiește mult, nu ca noi care suntem trecători. Am mai ținut legătura ca foști colegi și începând din anul 2013, după 20 de ani de când a început să sculpteze în atelierul său, i-am organizat o expoziție împreună cu un grup de prieteni, la Constanța. Are sute de lucrări acasă și în momentul de față aceasta este cea de-a 5-a expoziție a sa, cu 30 de lucrări, fiind și cea mai reușită de până acum. Gabi este o lecție de viață și de forță pentru noi toți. Cum

ne-am simți dacă trei zile stăm la pat, bolnavi? Îngrozitor. Imaginați-vă 30 de ani în cărucior cu roțile, iar toate energiile astfel înmagazinate le-a transpus în lucrul lemnului brut care nu însemna nimic, făurind ceea ce vedem azi în fața noastră”.

Un alt suflet apropiat de sculptor este Bogdan Boeru, scriitor și muzician: “Am avut privilegiul să lucrez cu Gabi nu numai ca prieten, am scris o prefață la un catalog al său și m-am ocupat de grafică la catalogul expoziției de față. Cunoscut lucrările lui de ceva vreme și primul lucru care m-a impresionat a fost faptul că nu sunt niște lucrări autoritare, în sensul în care nu impun privitorului o temă. Te lasă să le descoperi pur și simplu și de fiecare dată vezi ceva nou. Când aflu și numele dat de autor, este ca o poartă deschisă către sufletul lui, care îl lasă pe privitor să vadă și ce este dincolo de imaginea omu-

lui. E ca și cum deja se deschide un alt câmp de înțelegere, lucrarea devine prietenoasă și jucăușă, te provoacă să o interpretezi. Momentul devoalării numelui e ca o întoarcere de condei a unui scriitor, care te lasă să urmărești un fir epic și apoi îți schimbă toată percepția asupra cărții și aproape că te face să o iei de la început. Așa se întâmplă și cu piesele lui Gabriel Lungu, acesta este, până la urmă, marele atu al artei abstracte care nu impune, ci lasă liberă imaginația privitorului”.

Arta este o chemare, un mod de viață, la care ajungi mai devreme sau mai târziu, dacă ai acest dar creativ. Gabriel Lungu a ieșit forțat de viață din Institutul de Marină “Mircea cel Bătrân”, iar sculptura l-a găsit pe el, așa cum ne-a mărturisit. Nu studiile de specialitate au făcut din el artistul care este astăzi, ci harul său lăuntric. Un Om, un exemplu de viață, o forță creatoare.

Autorul împreună cu directorul muzeului, prof.dr. Emilia Iancu, la deschiderea expoziției

Sculptorul Gabriel Lungu alături de prietenii săi, Eugen Ilie și Bogdan Boeru, la o demonstrație de lucru în lemn de cais

Ziua Internațională a Astronomiei

Cu Ocazia Zilei Internaționale a Astronomiei pe 29 aprilie, la Muzeul Omului, copiii sărbătoresc planetele prin deschiderea expoziției „Aventura cosmică – misiuni imaginare”.

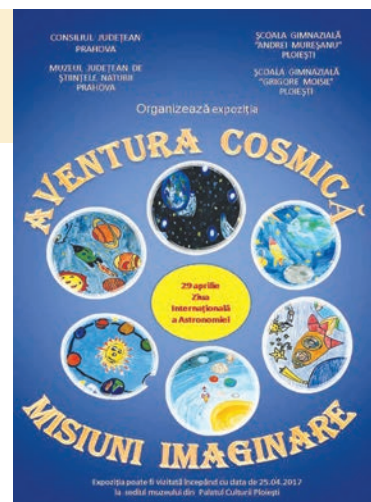
Muzeul a venit în întâmpinarea școlilor participante în cadrul unui proiect concurs și au organizat, la sediul muzeului, expoziția ce a cuprins desene și machete

realizate de elevii Școlilor Gimnaziale „Andrei Mureșanu” și „Grigore Moisil” din Ploiești, sub îndrumarea cadrelor didactice: Stoica Monica, Vișan Gratiela, Mănăstireanu Ioana, Petrescu Mariea, Ostafe Corina, Șendroi Ramona, Șult Livia și Ionescu Corina.

Curiozitatea copiilor împinge granițele imaginației tot mai departe. Planetele,

stelele, fenomenele astrologice și astronautice îi captivează pe elevi din ce în ce mai mult, le crește interesul și fascinația, îi face să asimileze ușor cunoștințe, dar să și creze lucrări interesante, care prin expunerea lor în cadrul Muzeului Omului, pot fi admirate de publicul larg.

Muzeograf Corina Mihai

Festivalul Internațional de Educație

În perioada 10-11 iunie 2017, pasionații de educație vor putea lua parte la FESTIVALUL INTERNAȚIONAL DE EDUCAȚIE.

Muzeul Județean de Științele Naturii Prahova și Asociația Iubesc Ploieștii, împreună cu Centrul Educațional de Inspirație Finlandeză Yuppy Koti invită cei mai importanți actori din educație la Festivalul Internațional de Educație – FIEdu, care se va desfășura în perioada 10-11 iunie 2017.

Muzeul realizează o educație non formală, este implicat în tot ceea ce înseamnă educație, deoarece una din funcțiile muzeului este aceea de a pune în valoare patrimoniul, în scopul cunoașterii, educării și recreerii.

Luând în considerare preocupările de îmbunătățire continuă a practicilor educaționale, de educare a opiniei publice în general, a elevilor și a cadrelor didactice în special, cu scopul promovării bunelor practici la nivel național și internațional, Muzeul Județean de Științele Naturii Prahova împreună cu Asociația Iubesc Ploieștii a convenit să organizeze Festivalului Internațional de Educație - FIEdu, Ediția a II-a, 2017, având ca obiectiv promovarea colaborării cu alte state și reprezentanți ai altor instituții specializate în domeniul învățământului.

Anul acesta, evenimentul se bucură de prezența unor experți educaționali din Finlanda, Estonia, Suedia, Marea Britanie, Statele Unite ale Americii și Singapore.

Tema educației se află pe lista temelor de interes major. Muzeul Omului este un muzeu școală, cu o modalitate nouă, interactivă, de prezentare și cu personal specializat, dornic de a împărtăși cunoștințele tinerei generații, iar Asociația Iubesc Ploieștii are avantajul ca unul dintre membrii săi fondatori să poată avea acces direct la experți din Finlanda și din întreaga lume. Întrucât spiritul finlandez în educație se bazează pe împărtășirea de practici de succes, prin FIEdu ne-am propus și am reușit să schimbăm discursul existent axat pe probleme, cu un discurs bazat pe soluții.

România, ca orice altă țară a lumii, are nevoie de o educație puternică, modernă și actualizată, iar acest lucru se poate realiza doar dacă oamenii care creează sisteme, împart același spațiu de înaltă calitate.

C.M.

"Natura Artist - Omul Artist"

Expoziția itine-rantă "Natura Artist - Omul Artist", deschisă la Muzeul Văii Teleajenului, împărtășește vizitatorilor care trec pragul muzeului o poveste despre pasiunea pentru frumos și dragostea pentru natură a domnului Marin Giurea, un om care nu a uitat frumuse-țea copilăriei, care dorește să transmită grija sa pentru natură generațiilor viitoare. Pe lângă profesie, timp de mai bine de 40 de ani, a îndrăgit natura și a realizat adevărate obiecte de artă din ramuri și rădăcini de copaci.

"Nu am rupt niciodată o ramură ca să creez aceste obiecte, am luat ramuri sau rădăcini pe care le-am găsit pe marginea drumului sau în păduri."- spune domnul Marin Giurea.

Poveștile naturii

Darurile zânei Gee

Poveste de Mihai C., Marinescu R., Șerban E., Vasile Radu R - muzeografi în cadrul Muzeului Județean de Științele Naturii Prahova

Capitolul II: Pepita de aur

Un vâjăit se auzi printre copaci și un vultur coborî în fața băiețelului.

- Urcă pe aripile mele! Te voi ajuta să cauți ceea ce dorești.

- Îmi pare bine, vulturule! Ochii tăi ageri pot pătrunde în locuri unde eu nu pot vedea.

Vulturul se ridică în zbor deasupra pământului. Ogoare verzi, ape albastre, orașe mari, întinderi de zăpadă treceau ca vântul pe dedesubt, totuși băiețelul putea auzi suspine ce urcau neîncetat spre cer.

- Ce se întâmplă, înțeleptule vultur ? întrebă băiețelul. Cine plânge?

- Viețuitoarele o jelesc pe Gee, răspunse vulturul.

Seara se lăsa încet, fără ca orașul să se arate. Vulturul începu să obosească, aripile lui vâsleau din ce în ce mai rar. În cele din urmă, coborî pe un vârf de munte.

Acum nu te mai pot însoți, spuse el. Ochii mei nu pot birui întunericul nopții și nici negura care plutește peste orașele oamenilor. Bufnița te va ajuta. Ea a trăit mult în lumea voastră, știe unde poți găsi ceea ce cauți.

Plutind pe aripile ei de puf, bufnița își făcu apariția.

- Am sosit! Putem merge. Întunericul nu e o piedică pentru mine.

- Mulțumesc pentru ajutorul tău, bufnițo! Înțelepciunea ta îmi va fi de folos.

- Orice pentru cel care o ajută pe Gee, spuse scurt Bufnița. Acum haide, la drum!

În orașul cel mare, luminile strălucitoare nu puteau străpunge fumul gros ce învăluia străzile și clădi-

rile. Până și Bufnița, atât de expertă în lumea oamenilor, se orienta cu greutate. Totuși, reuși să zărească piramida cea mare și zbură spre ea.

Pe trepte se zăreau două luminițe mișcătoare, îndreptate spre cer.

- Am ajuns, spuse Bufnița. Aici este un muzeu. În expoziția de aici sunt multe rarități. Oamenii au o pasiune pentru așa ceva, chicoti ea. Printre ele sunt și talismanele zânei. Le vei recunoaște cu siguranță, pentru că vei avea un ajutor de nădejde. Vezi luminițele acelea? E prietena mea, Pisica. Trăiește aici de când era pui. Știe toate ungherele și te va ajuta să intri. La revedere!

- Mi-auu spus că vei veni, susură Pisica. Să știi că eu sunt singura care te poate vedea. Pentru ei ești invizibil. Și poți să te strecuri prin cele mai mici găuri, ca și mine. Puterea asta ți-o dau eu, ca răsplătă pentru curajul tău. Haide acum să intrăm în expoziție. Nu avem prea mult timp.

Sub lumina lunii, expoziția prindea viață. Cristalele de stâncă își încrucișau sclipirea rece cu focul rubinelor și razele aurului pur, cărți scrise de înțelepți mai bătrâni ca timpul foșneau încetșor, istorisind despre vremuri demult apuse. Animalele își povesteau istoria peregrinărilor lor și peripețiile cu oamenii, numai într-un colț patru vitrine rămăseseră întunecate și mute.

- Vino aici, spuse Pisica. Aici sunt!

- Deci meteoritul a avut dreptate. Dar nu arată deosebit față de alte exponate!

- Povestea lor e specială, ca și puterile lor. Dacă le ascuți cu atenție, le poți auzi vocile. Numai cine le prețuiește și le respectă, le poate cunoaște secretul.

- Da, așa este. Să începem cu PEPITA DE AUR! Ce mică și delicată e, parcă e o ferigă! Și are o strălucire dulce, nu seamănă cu inelul de aur al mamei.

- Pentru că eu sunt aur curat, șopti melodios pietricica sclipitoare. Port în mine sufletul Pământului și energia lui pură. Sunt de asemenea nemuritoare. Gee m-a dat oamenilor ca să aibă lumină, acolo, în adânc, unde toate luminile se sting. Le-a spus că pe lângă aur, vor găsi alte resurse folositoare. Pe mine să mă socotească doar o călăuză. Dar oamenii mi-au văzut strălucirea și lăcomia le-a învăpăiat inima. Au sfredelit adâncul Pământului, mi-au zdrobit și ars suratele pentru a se împodobi. Au secătuit fără milă toate bogățiile pe care Gee le-a făurit în milioane de ani. De aceea Pământul acum e sfărâmat și tremură, iar sufletul meu e întunecat.

(va urma)

VĂLENII DE MUNTE

Muzeul Natura Văii Teleajenului

Amenajat într-o clădire monument istoric, Muzeul Natura Văii Teleajenului prezintă o sinteză a arealului specific acestei zone – flora, vegetația, fauna, relieful, peisajul. Realizat într-o manieră modernă interactivă, foarte spectaculoasă, cu jocuri de sunet și lumină, cu exponate naturalizate de mare valoare științifică - păsări și mamifere specifice zonei, cu plante și arbori, etalate în mediul lor natural, muzeul oferă nu numai informațiile științifice, dar și surpriza, senzațiile și emoțiile unei inedite plimbări prin pădure, pe malul unui râu, printre viețuitoarele, care parcă se trezesc din somn la apropierea vizitatorului.